

● Ploiești și Slobozia:

Exigențele repertoriului

În două dintre centrele fazei interjudețene de concurs, Ploiești și Slobozia, au fost promovate în etapa finală colectivele Teatrelor Populare din Buzău (*Interviu de Ecaterina Oproiu*), Călărăși (*A treia țepă* de Marin Sorescu), Slobozia (*Cuibul de Tului Popesen*), Medgidia (*Citadela sfărmată* de Horia Lovinescu). De asemenea, a fost promovată formația Căminului cultural din Gherăeni, județul Buzău (cu piesa *Bustu!* de Constantin Brăescu).

Judecând evoluția formațiilor de teatru chiar și în numai aceste două centre, avem suficiente argumente pentru a elogia mișcarea teatrală de amatori. Calitatea și diversitatea repertoriului, nivelul transpunerii scenice, omogenitatea distribuțiilor ne determină, în primul rând, să apreciem drept competență și calificată îndrumarea primită din partea oamenilor de artă, a activiștilor culturali. Avem în vedere spectacolele Teatrelor Populare din Călărăși, Slobozia și Buzău, cele ale colectivelor artistice din Medgidia (unul dintre ele a interpretat *Vieți paralele* de Ovidiu Genaru), din Ploiești și din Buzău (care au pus în scenă *Clipa*, dramatizare de Virgil Stoinescu după romanul lui Dinu Săraru, și *Interesul general* de Aurel Baranga).

Referindu-ne la repertoriu, este locul să menționăm că, alături de scriitorii consacrați, au fost prezenți și creatorii amatori: Constantin Brăescu, cu piesa satirică *Bustu!*, Alexandru Minzai, autorul piesei-dezbateri *Ucenicia lui Cucu*, sau Dumitru Stanciu, autorul poemului dramatic *Nepieritoarea iarbă a câmpului*, prezentat de colectivul Casei de cultură din Găești.

Din păcate, n-au lipsit nici texte schematice, neconvingătoare, contrafăcute (*Mi-am cumpărat un bătrîn* de Aurel Stoin, prezentat de Teatrul Popular din Tulcea) sau experimente confuze (*Grog* de Valeriu Sirbu, Teatrul Popular din Cămpina). Așadar, și în acest context s-au putut observa unele carențe ale dramaturgiei într-un act — baza repertoriului mișcării teatrale de amatori — deficiențe care transpar în și mai mare măsură la această categorie de interpreți, care au nevoie de partituri bine construite ca fabulație și tipologie.

Amatorul are nevoie de piesa bine scrisă, de textul care vorbește simplu, dar convingător, despre existența noastră în istorie.

De ce amatorii joacă foarte bine piesele lui Alecsandri și Victor Ion Popa (ca să dau numai două exemple de dramaturgi)? Tocmai

pentru faptul că această dramaturgie se idealifică cu specificul românesc, iar amatorul-interpret se exprimă prin ea lesne, cu sinceritate.

Apreciam faptul că majoritatea spectacolelor s-au impus datorită bunei îndrumări artistice; acela al buzoienilor, de pildă (*Interviu de Ecaterina Oproiu*), a fost regizat de artista emerită Dina Cocea. Cocea ce impresionează, la acest spectacol, este munca dusă cu interpretii amatori, care s-au concretizat în câteva roluri remarcabile; Viorica Busuioc Dan (Primăria) și Mionra Olteanu (Reporteră) sînt două dintre interpretele excelente pe care le-am văzut în ultimii ani pe scenele amatorilor.

Colective omogene, deosebit de valoroase cu potențial artistic, sînt cele de la Călărăși, Slobozia și Medgidia; aici am constatat din nou influența stimulatorie a unui repertoriu dificil. *Citadela sfărmată*, *A treia țepă* sau *Cuibul* pun în valoare distribuții cu un amplu registru tragic și comic.

Repertoriul pentru teatrul de amatori rămîne, însă, o problemă deschisă.

George Genolu

● Birlad:

Confruntări inegale

În vreme ce la Vaslui se desfășurau concursurile de coruri și dansuri, municipiul Birlad găzduia întrecerile formațiilor de teatru și montaje. Dispersarea s-a dovedit inspirată nu numai din punct de vedere organizatoric. Interesul arătat de publicul birlădean pentru manifestările teatrale din cadrul etapei interjudețene a justificat cu prisosință această inițiativă.

Pe scena Teatrului „Victor Ion Popa” au evoluat formațiile artistice de amatori din județele Bacău, Iași și Vaslui.

A deschis competiția județul Bacău, cu un program scurt, variat, de bună calitate. Un spectacol amuzant, vioi a realizat formația de teatru a Căminului cultural din comuna Luizi Călugăra, cu piesa *Arvinte și Pepelea* de Vasile Alecsandri. Un alt spectacol, pliu de vervă, elaborat cu fantezie, interpretat cu sinceritate și voioșie, a prezentat Căminul cultural din comuna Pîrjol, interpreta principală Engonia Țuculeanu, ea și Nicolae Heisn, arătînd calități deosebite. Sub nivelul cu care ne obișnuiseră, categorie sub posibilitățile lor, s-au prezentat membrii colectivului Teatrului Popular din municipiul Gheorghiu-Gheorghiu-Dej, cu un colaj comușiu și dezarticulat, alcătuit din fragmente de piese istorice, de la *Apus de soare la Burebisia* de Emil Poenaru.

Corecte, atrăgătoare, dar fără strălucirea originalității au fost montajele literar-muzicale. Recitatorii n-au impresionat.

Județul Iași nu strălucit. În afara reprezentății cu dramatizarea *Ochiul babei* după Ion Greangă, realizată de colectivul Spitalului județean Iași sub îndrumarea lui George Macovei de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, celelalte manifestări din domeniul teatrului s-au situat sub nivelul competiției și sub posibilitățile acestui județ. Direcția regională C.F.R. Iași a prezentat piesa lui Ionel Hristea *Zorile la 4,54*, Casa Armatei din Iași a prezentat *Ecaterina Teodoroiu* de N. Tăutu. Spectacole banale. Interpreți talentați, dar îndrumați fără convingere, fără entuziasm. Teatrul Național „Vasile Alecsandri” rămîne, astfel, dator echipelor de teatru din județul Iași.

Vaslucienii, „atari” în alte compartimente (la coruri, dansuri, brigăzi artistice), s-au prezentat modest, prea modest, cu echipele ion de teatru. Singurul moment notabil a fost spectacolul întreprinderii de rulmenți Birlad cu piesa *Ucenicia lui Cucu* de Al. Mizut, în regia actriței Elena Petrican de la Teatrul „Victor Ion Popa”. Și la cei din județul Vaslui s-a făcut simțită absența inițiativei în investigarea fondului dramaturgic.

● Motru :

Cîteva spectacole notabile

În etapa interjudețeană care a reunit la Tg. Jiu județele Dolj, Mehedinți și Gorj, organizatorii au avut inițiativa de a ceda localității miniere Motru oficiile de gazdă pentru formațiile de teatru. Astfel, Motru a cunoscut două zile de animație deosebită, concentrată în Casa de cultură, veșnic arhiplină, unde s-au prezentat cîteva spectacole notabile, dintre care cel prezentat de formația de teatru a Clubului „Electroputere”-Craiova, cu piesa *Năpasta* de Ion Luca Caragiale (instructor, Rodica Radu de la Teatrul Național din Craiova), cel al Teatrului Popular din Drobeta-Turnu Severin cu piesa *Alexandru Lăpușeanu* de Virgil Stoonescu (regizor, Constantin Moruzan), dar, mai cu seamă, excelenta reprezentație a Teatrului Popular din Drobeta-Turnu Severin cu *Dă dămuit... mai dă dămuit* după I. L. Caragiale (regizor Constantin Fugașin de la Teatrul Național din Craiova) au reținut atenția spectatorilor și a juriului. Unele reprezentații au fost de slabă valoare. Piese schematice, cu locuri comune, de valoare literară scăzută, ca *Încercarea* de Jana Șerbănescu sau *Reîntîlnirea* de Radu F. Alexandru, au fost prima stavilă pentru artiștii amatori din Tg. Jiu, respectiv Craiova, în calea promovării lor în etapa republiceană. Meritoriul, spectacolul formației de teatru a Căminului cultural din comuna

Birea (județul Dolj), cu piesa *Burebista* de Emil Pocardu, spectacol realizat sub îndrumarea lui Lucian Albănezu de la Teatrul Național din Craiova.

Și aici, la Motru, ca și la Birlad, montajele literar-muzicale precum și recitatorii nu s-au prezentat la un nivel prea înalt. Într-o oarecare măsură, a trezit interes, prin valoarea versurilor, ca și prin realizarea scenică, montajul literar-muzical-coregrafic al Casei de cultură din Băilești, după scenariul *Omul din vatra de piatră* de Ion Meștin. Reportajul nostru se încheie aici, cînd nici jumătate din etapa interjudețeană nu s-a consumat. Continuarea relațiilor acestor meșteșuguri, ca și unele comentarii necesare, în numerele viitoare ale revistei.

Virgil Munteanu

● Oradea :

Revitalizarea rădăcinilor

Faza interjudețeană a „Cîntării României”, ediția secundă, găzduită recent la Oradea, cu participarea formațiilor de teatru și de montaj literar din județele Arad, Bihor și Satu-Mare, ne-a suscitat un interes aparte.

Cercetînd repertoriul, constatăm o transformare radicală față de trezutele concursuri republicane „I. L. Caragiale” și față de prima ediție a „Cîntării României”; în vreme ce atunci precumpăneau piesele preluate din circuitul scenelor profesionale sau textele pentru artiștii amatori lansate la București prin cărți și cărțile (unele, ce-i drept, serioase, dar și destule confecționate de artizani care-și comercializau pe bandă rulată abilitățile și rutina, sau de veleitari cărora teatrele de stat le rămîneau inaccesibile), acum începe să se contureze o tendință îmbucurătoare, manifestată și în întâlnirea de la Oradea : se compun texte destinate unor anume formații, de către autori de prin partea locului. Această stimulare a creativității semnaleză democrație, atitudine activă, generatoare de artă la nivelul maselor.

Am întîlnit numele a doar doi dramaturgi consacrați : D. Solomon și D. R. Popescu — acesta din urmă, cu *Baladă pentru nouă cerbi*, text care, deși editat de vreo cinci ani, a fost consecvent ocrotit de către teatre, iar revenit Căminului cultural din Șiria (județul Arad) meritul premierii absolute, merit amplificat prin modernitatea spectacolului (instructor, Traian Chevereșan, sub îndrumarea lui Costin Marinescu). Alte cîteva nume de notorietate diferită — Kocsis István, Emil Pocardu, Aurel Irim — au încheiat lista dramaturgilor din afara județelor confinate. Din totalul titlurilor, mai mult de două treimi se datorau unor autori din cele trei județe vestice.